

nadějný poseň

2018-XIX. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko!

„Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo.“

Izajáš 9, 1

Milí bratři, milé sestry,

rok 2018 je téměř za námi. Pro každého z nás byl jiný. Někdo prožíval chvíle radostné a šťastné, jiného potkaly nesnadné zkoušky, nemoc či ztráta. Pokud jsme byli v té skupině první, možná nám ani nedochází, čím vším jsme byli obdařeni.

Ve světě bylo a dosud je mnoho míst plných nepokoje. Válkou rozvrácené země a tisíce uprchlíků. Humanitární krize pokračovala. Umíralo mnoho lidí. Povodně, hurikány, rozsáhlé požáry. Nemoci.

Veselo nebylo vždy ani u nás. Rozdělená společnost, napětí, obavy o zachování svobodného života. Mnozí cítíme, že se cosi změnilo k horšímu, navzdory tomu, že kupní síla prý roste.

Temnota přikrývá národy. To dobře věděli i bibličtí svědkové. Naše stvoření je porušené. To se týkalo i starého Izraele, tak jako se to týká i nás dnes. Ano. Svět leží ve zlém a my jsme do toho taktéž namočení. I my se proviňujeme proti bližním i proti Bohu. Třeba jen svou lhostejností. Tím, že zlu a bezohlednosti dopřáváme příliš mnoho místa.

Temnoty. Země šeré smrti. Přesně tohle mě napadá, když se ohlížím za uplynulým

časem. Ale kdybychom měli jen konstatovat, jak je vše kolem nás smutné, nebylo by ani nutno o tom psát. Přece to všichni dobře víme ...

Ale my se chceme v tomto adventním a předvánočním čase vzájemně potěšit a povzbudit zvěstí o tom, že tohle všechno přece není jediná podoba našeho bytí. Že temnota není jedinou perspektivou. Tou je světlo. Advent a Vánoce jsou časem, kdy zní radostná zpráva o tom, že světlo je silnější a mocnější nežli tma.

Bylo by mnoho důvodů vše vzdát a s temnotou světa i tou vlastní se prostě smířit. Jenže Bůh sám se s tím nesmířil a proto se s tím nemusíme smířit ani my. Boží světlo se rozzářilo nejsilněji tehdy, když se v Betlémě narodil Ježíš Kristus. On přišel, aby dal v našem světě vše do pořádku včetně našich vlastních životů. A volá nás k víře, naději a lásce. Bůh navštívil zemi ve svém Synu, a ještě přijde.

Všem vám přejeme, ať ty letošní Vánoce jsou pro vás všechny skutečnými svátky radosti a pokoje.

Váš Jan Lukáš, farář

Milí čtenáři Posla!

Vstupujeme do adventního času, období se specifickou atmosférou. Připravujeme se na Vánoce, očekáváme Krista, jeho opětovné narození do chlíva našeho zoufale rozkolísaného světa. Možná bychom se v této době rádi soustředili sami na sebe, usebrali se, ztišili, zalezli do tepla domovů provoněných cukrovím, prozářených nejrůznějšími svíčkami. Jenže právě ta rozkolísanost doby nám to dost dobře neumožňuje: je čím dál víc zapotřebí nemyslet si, že demokracie se hájí sama (to ve vztahu ke společnosti, v níž žijeme), nebo že církev funguje bez práce konkrétních jedinců (a že k tomu trochu svádí na poměry ČCE velké společenství olomouckého sboru).

Na konci listopadu se konalo v Ostravě zasedání konventu Moravskoslezského seniorátu a moje vnímání Adventu bude letos ovlivněno i účastí na něm. Coby konventuálka procházím jistým vývojem: od prvotního zaskočení nutností striktně dodržovat formální pravidla jednání (v návaznosti na ně u nás v rodině zdomácnělo uzavření třeba i napjatých diskusí frází: navrhuji přejít k dennímu pořádku ☺) přes vnitřní napětí až podrážděnost, které vyvolalo občas se vyskytující nekompromisní a sebestředné vystupování některých bratří a sester, až po bolest duše, se kterou jsem se vrátila tentokrát. Tíseň doby se odrazila i v jednání konventu, jen se tentokrát zdálo, že křesťané přece jen vědí, že hádek je všude kolem nás víc, než dost. Padaly otázky i výčitky ohledně financování církve a mně bylo při slzách presbyterů malých sborů, jimž hrozí administrace či postupně omezování čin-

nosti stydno, že nemám ani zaplacený salár. Hledalo se také ztracené slovo křesťanského jazyka vzhledem ke společnosti – což se mě velmi dotýkalo, sama při pohledu na své děti vrůstající i do mimocírkevních vazeb vidím, jak obtížné je dnes (už zase!!!) mluvit srozumitelně o Kristu, o smyslu jeho cesty, o zdroji naší víry, o spáse. Co se stalo, že nevíme, jak oslovit dnešního člověka? Se smutkem se mluvilo o ztracené motivaci farářů k jejich činnosti, o budoucnosti existence našich sborů, která zejména v diaspoře bude, zdá se, do budoucna spojená výhradně s působením laiků, závislá na aktivitě jednotlivých členů sboru – protože na faráře (a časem možná ani na vlastní shromažďovací prostory) prostě nebudou peníze.

V té sdílené bolesti farářů i laiků, v té obavě o možnost zvěstovat i slyšet Boží slovo (příčemž tentokrát nejsou limity dány politickými, ale ekonomickými zásahy) se znovu obrozovala moje víra. Už dlouho jsem nepocítila tak silnou touhu po osobní modlitbě, hlad po Boží blízkosti. Zdá se, že přichází doba, v níž bude potřeba znovu osvědčit, jak to s naší vírou je. Nikoli skrze odvahu přihlásit se ke Kristu, ale přidat aktivně ruku k dílu Církve na tomto světě.

Advent je krásnou příležitostí nového začátku.

Přeji vám za sebe i celou redakci, aby nás pokoj Adventu podnítil k novým nápadům, jak žít věrohodně jako křesťané v současném světě.

Jana Vrajová

29. 11. čtvrtek	18.00	bohoslužby ke 100. výročí ČCE	Daniel Ženatý
30. 11. pátek	16.00	biblická hodina pro děti	
	18.00	mládež	
1. 12. sobota	16.00	pochod se svíčkami NŠ a dětský Silvestr	
2. 12. neděle	09.00	bohoslužby 1. adventní neděle – VP	Jan Lukáš
	14.30	adventní sborové odpoledne	
10. 12. pondělí	18.30	schůze staršovstva	
4. 12. úterý	18.00	biblická hodina	
7. 12. pátek	16.00	biblická hodina pro děti	
	18.00	mládež	
9. 12. neděle	09.00	bohoslužby 2. adventní neděle	Jan Lukáš
	13.00	bohoslužby DD Chválkovice	
	14.30	bohoslužby DD Hrubá Voda	
10. 12. pondělí	18.30	schůze staršovstva	
11. 12. úterý	20.00	Sešlost u Zajíců	
12. 12. středa	18.00	Dobry večer s adventní hudbou KEA	
13. 12. čtvrtek	09.00	Seniorklub	
	13.00	pobožnost v Diakonii D. Moravice	
14. 12. pátek	16.00	biblická hodina pro děti	
	18.00	mládež	
16. 12. neděle	09.00	bohoslužby 3. adventní neděle	Petr Hlaváček
18. 12. úterý	18.00	biblická hodina	
19. 12. středa	18.00	předvánoční setkání ALFA	
21. 12. pátek	18.00	mládež	
22. 12. sobota	09.00	generálka NŠ	
22. 12. sobota	15.00	ván. bohoslužby Diakonie D. Moravice	Jan Lukáš
23. 12. neděle	09.00	bohoslužby 4. adventní neděle – dětská vánoční slavnost	
25. 12. úterý	09.00	bohoslužby - Boží hod vánoční – VP	Jan Lukáš
26. 12. středa	09.00	bohoslužby - 2. svátek vánoční – VP	Jan Lukáš
30. 12. neděle	09.00	bohoslužby	Jan Lukáš
31. 12. pondělí	17.00	bohoslužby - Starý rok	Jan Lukáš
1. 1. 2019 úterý	09.00	bohoslužby - Nový rok – VP	Jan Lukáš
4. 1. pátek	19.00	karneval Sešlosti	

• volejbal každou neděli v 18.00 hod.

Narozeniny v prosinci

1. 12. Zdeňka Kafková	12. 12. Marta Plášilová
5. 12. Ivana Jenišťová	13. 12. Miroslav Hanák
5. 12. Zdeňka Marečková	21. 12. Václav Dostál st.
8. 12. Anna Pojslová	21. 12. Josef Tošovský
9. 12. Oldřiška Benešová	23. 12. Pavla Muchová
10. 12. Ludmila Chytková	25. 12. Hana Šarapatková
11. 12. Ján Pašmik	29. 12. Amos Děkaník
11. 12. Svatava Sedláková	31. 12. Marie Mačkalová
12. 12. Ludmila Moserová	

Úmrtí

Rozloučili jsme se 3. 11. se sestrou Jiřinou Frydrychovou (93 let)

Pokřtěni byli

18. 11. Alexandra Hromádková a Kryštof Vitoul

Ze sborového života

Zpráva z říjnové schůze staršovstva

Po úvodní pobožnosti br. T. Hromádky proběhlo hodnocení uplynulého období. Obzvláště vděčně byly hodnoceny bohoslužby v Rozáriu. Vytvořilo se zde krásné společenství navzdory zadržávající technice (ozvučení).

Diakonie Rýmařov

Diskutoval se dodatek ke smlouvě mezi sborem a Střediskem Diakonie Rýmařov. Starší obdrželi pracovní verzi, která bude předána do Rýmařova. Br. kurátor spolu s br. farářem a Noemi Batlovou ji finalizují.

Hudební kantorka

Uskutečnila se schůzka sestry Evy Čejkové s hudebními skupinami, které ve sboru působí. Schůzka byla úspěšná. Staršovstvo souhlasí s povoláním Evy Čejkové za kantorku olomouckého sboru.

Starší dostali návrh povolávací listiny. Bratr kurátor listinu upraví po formální stránce. Instalace je naplánována na 27. 1. 2019.

Z různého:

Výstavy

a) výstava Reformace – od 25. 11. do Vánoc – v dolním sále našeho kostela. Vernisáž proběhne po bohoslužbách, slovo bude mít br. Bartušek.

Staršovstvo ukončilo schůzi písní a modlitbou ve 20:40.

Témata, o kterých se diskutovalo i na listopadové schůzi, jsou zmíněna pouze ve zprávě z listopadového zasedání (viz násl. str.).

Dle zápisu Evy Palové Dostálové pro Posla pracovala Adéla Gabrielová

Zpráva z listopadové schůze staršovstva

Jednání zahájila pobožností sestra Eva Holasová. Staršovstvo vzalo na vědomí zprávu faráře i pastorační pracovnice.

1. Z harmonogramu na prosinec 2018 vybíráme:

V neděli 16. 12. se bude na náměstí konat koncert Consonare.

2. 12. ve 14:30 proběhne sborové odpoledne, posezení se společným zpěvem, rozhovory.

8. 12. ve 14 hod balení vánočních balíčků cukroví pro domovy seniorů

12. 12. Dobrý večer s hudbou

2. Diskuse o liturgických formulářích, téma Večeře Páně: Liturgické formuláře – bratr farář J. Lukáš prezentoval zpracované materiály J. Hofmanové. Zamyšlení nad mís-

tem VP v bohoslužbě. Je na místě, aby se konala při každých bohoslužbách? Reformace oddělila vysluhování VP a bohoslužby, nebylo záměrem slavit VP jen občas, výjimečně. Br. farář vysvětlil důrazy VP a jejich možné vnímání, prožívání a místo pro pozdravení pokoje. Vyznání vin a vyznání víry máme spojené se svátostnými bohoslužbami, ale mělo by být součástí každých bohoslužeb. Potřeba častějšího nebo naopak méně častého vysluhování VP než je nyní se u členů staršovstva liší. O tématu budeme dále hovořit.

3. Diskutoval se návrh rozpočtu na rok 2019, jak jej připravila technická komise.

4. Staršovstvo využije možnosti podat žádost o seniorátní mikrogrant. Podáme do konce listopadu, připraví jej sestry N. Batlová s D. Lukášovou (na koncerty, bohoslužby v Rozáriu apod).

5. Kurzy Alfa – už se blíží ke konci. Přemýšlíme o formě pokračování kurzů pro ty, kdo přichází pravidelně a mají zájem se scházet i dále. Ve středu 19. 12. bude adventní posezení.

6. Posel – padla otázka k rubrice Ze života církve, zda máme přetiskovat celocírkevní materiály. Proběhla diskuse o koncepci Posla. Posel má být časopis sboru s informacemi o dění ve sboru.

7. Br. farář bude v týdnu 10.–16. prosince čerpat řádnou dovolenou.

8. Informace o hospodaření sboru jsou k dispozici u bratra pokladníka.

Staršovstvo ukončilo svou schůzi zpěvem písně *Pane, dej, ať nás nic už nerozdvojí* ve 22:15.

Dle zápisu Evy Palové Dostálové pro Posla zpracovala Jana Vrajová

V neděli 25. 11. 2018 kázal poprvé v našem sboru ostravský farář Pavel Šindler.

Seniorissimus - tj. nejstarší člen sboru v Olomouci, br. Miroslav Kopeček slavil 95 let

Jen několik dnů po pětiletém jubileu nově vzniklého Československa, 28. října 1923, se manželům Kopečkovým narodil syn Miroslav, 7. listopadu téhož roku. Letos slavíme sté výročí ČSR, br. Kopeček slaví jen o pět let méně, své 95. narozeniny.

Je to krásný, a vzácný podnět k vděčnému pohledu zpět na desetiletí života v bouřlivých i vnitřně bohatých časech, které prožíval se svoji milovanou manželkou Růženkou a dvěma syny. Je to také důvod k naší gratulaci jubilantovi. Rádi jsme to učinili, my všichni mladší seniorky a senioři, v našem sborovém „Senior klubu“.

V té chvíli mě napadly myšlenky na dva pozoruhodné texty, které se obsažně i citlivě dotýkají lidského života v každé jeho etapě. Nejprve je to básník a modlitebník žalmista. „Kdo v úkrytu Nejvyššího bydlí, přečká noc ve stínu Všemohoucího. Říkám o Hospodinu: Mé útočiště, má pevná tvrz je můj Bůh, v nějž doufám.“ (Žalm 91, 1–2). Potom antický básník Ovidius, který ve své sbírce „Umění milovat“ napsal o lidském životě velmi stručnou výpověď: „Naše léta běží jak tiše plynoucí voda“. Kdybychom se dál začeti do jeho latinských veršů, objevíme, že vzdává hold odpovědnému, radostnému a láskou naplněnému životu. Od narození až po stáří a hrob.

Ten první, žalmista, radostně svědčí o Pánu Bohu, který jeho život chrání. Drží se této jistoty skálopevně. Ovidius jej (Boha) předpokládá a tuší tam, kde je život naplňován láskou. Jako by zpovzdálí slyšel evangelistovu výpověď: „Bůh je láska“. A podle Ovidia je ono „Umění milovat“ totéž co „Umění žít“ a obráceně: „Umění žít je v podstatě umění milovat“. Pán Bůh je inspirátorem obojího.

Ale dosti klasiků minulosti. Život br. Miroslava Kopečka zahrnuje posledních 95 let naší doby. Dětství a studia prožil v klidném prostředí Chválkovic na okraji Olomouce. Já jsem jej potkal, i s jeho manželkou Růženkou až v roce 1962, kdy jsem nastoupil jako vikář do sboru ve Šternberku. Byl členem staršovstva. Sbor měl v té době několik kazatelských stanic. Presbyteri mě na střídačku vozili autem o nedělích na osmou hodinu k pravidelným bohoslužbám do Uničova.

Br. Kopeček byl jeden z nich. A nejen to, když jsem ve funkci konseniora sloužil ve sborech seniorátu, ochotně vedl bohoslužby jako laický kazatel. Sborový dům ve Šternberku je řadová stavba v ulici, bez kousku zeleně na miniaturním dvorku. Pořídili jsme si tedy zahradu, abychom mohli se třemi docela malými dětmi alespoň na chvíli být v zeleni. Zahrada byla natolik velká,

že jsme celou její polovinu svěřili do péče dvěma rodinám. Manželům Kopečkovým a Vejpusťkovým. Na zahradě jsem žasnul spolu s manželkou nad dovedností, precizností a vynalézavými nápady br. Kopečka, projektanta firmy Chronotechna. U rýsovacího prkna připravoval detailní výkresy pro součástky hodinek a dalších měřicích přístrojů. Přesná odborná práce jej provázela při jakékoli zahradní práci tehdy, a zůstalo mu to do dneška. Jinak to neumí.

Pak se přiblížil také důchodový věk a s manželkou uvažovali, kde bude to útočiště pro život na odpočinku a ve stáří. Vyhrála rodná Olomouc s Chválkovicemi. Oba se stali členy sboru v Olomouci. A byla to řada společných odpočinkových let s pravi-

delnou účastí na veškerém dění sboru. Až do tichého odchodu manželky na věčnost.

Celý svůj život br. Kopeček prožíval v duchu své pečlivosti a věrnosti lidem, s nimiž po desetiletí žil. Především však milému Pánu Bohu, který jej provázel a provází. V „...úkrytu Nejvyššího“, podle žalmisty. A potom „naše léta běží jak plynoucí voda“, podle Ovidia v pravém „umění života a v umění milovat“ Pána Boha i naše bližní.

Letošní rok plný jubileí je mimořádný. Patří do něj i mimořádné 95. narozeniny našeho milého bratra a přítele Miroslava Kopečka.

*Krátce a vděčně zavzpomínal
J. Hromádka*

Koncert v Litomyšli

Na sváteční odpolední koncert do Litomyšle se v neděli 28. října vypravil náš pěvecký sbor a členové Consonare. Strávili jsme velmi příjemné odpoledne v prostorách místního evangelického kostela. Na koncertě, který se konal u příležitosti stého výročí ČCE a Československé republiky, zazněly vokální i instrumentální skladby různých žánrů, především ale mnoho úprav písní z Evangelického zpěvníku. Kromě výše zmíněných dvou těles zahrála během koncertu také místní varhanice Iveta Benešová.

Děkuji moc všem hráčům, zpěvákům i šoférům ☺, kteří věnovali čas i energii přípravě tohoto koncertu a vyrazili v to

sychravé nedělní odpoledne do Litomyšle. Věřím, že se nám společně podařilo oživit dění v menším sboru (kde obdobné hudební skupiny nefungují) a potěšit všechny přítomné posluchače.

-EČ-

Pěvecký sbor v Litomyšli

Vratme se o 50 let zpátky - vzpomínka Dr. Friedhelma Borggrefoho na oslavu 50. výročí trvání Československé republiky

Dostali jsme kopii dopisu Dr. Borggrefoho Synodní radě. Je mu velmi líto, že nemůže ze zdravotních důvodů přijmout pozvání k účasti na 100. výročí trvání Českobratrské církve evangelické.

Ovšem, a jak jinak, nezůstává jen při formálním poděkování. Přidává vzpomínku na svou účast na 50. výročí založení ČCE. Vzpomínku mu obživuje dopis, který mu letos v únoru přinesl jeden známý, který ho našel v dědictví po svém otci. Autorem dopisu je sám Dr. Friedhelm Borggrefe, adresátem bratr farář Siegfried Schulze z Dessau, tehdejší NDR, kterého si jistě mnozí z nás v Olomouci dobře pamatujeme.

A tak je možno tuto událost popsat, jako by to bylo dnes. Toto výročí bylo velkým svátkem. Ve velkém sále Obecního domu v Praze se sešlo na 6000 lidí. Z tehdejší Spolkové republiky se zúčastnil bývalý církevní prezident Teo Schaller, vrchní církevní rada Eugen Mayer a Dr. Friedhelm Borggrefe. Z bývalého východního Německa (NDR) ani z žádné jiné země Východního bloku se neúčastnil nikdo. *(Doba to byla opravdu jiná!)* „Láska Kristova víže nás“ jak stojí v Bibli Kralické, připomíná Dr. Borggrefe. Kázal profesor Hromádka na Iz. 63, 7–9. Pozdrav Teo Schallnera vyvolal obrovský ohlas, neboť řekl:

„Promiňte, prosím, ale mluvím pouze německy. Je to řeč utlačovatelů. V posledních 50 letech jsme zažili velké utrpení, oboustranně. Avšak Duch Kristův nám přináší smíření.“

Pí Seigewasser hovoří o pokračování polednové politiky i dalším vývoji na všech úrovních. Svoboda je ovšem omezená v rámci ústavy.

Pro křesťany je tato situace překvapivě radostná. Na výuku náboženství bylo o 400 % víc přihlášených.

Z dopisu vyplývá, že při této příležitosti na-

vštívil Dr. Borggrefe i partnerský sbor v Olomouci, kde také přednášel. Analyzuje posrpnovou situaci – rozvíjí se diskuse ve snaze rozlišit pozitivní od negativního. Pozitivní momenty jsou neodmyslitelné od akčního programu, potvrzeného prezidentem.

Vyjadřuje i důvěru v naši budoucnost: „Malý národ, který se nespolehá jen na svůj rozum, ale i na své svědomí, nemůže být zničen.“ (A. Dubček)

Ovšem křesťanů se srpnové procesy týkají poněkud nepřímou. Vše je svázáno realitou. „Ale návrat k minulosti není možný“, věří Dr. Borggrefe.

Nakonec povzbuzuje své (i naše) východoněmecké přátele: „Radujte se, jsme ve Světle. My všichni.“

Pár myšlenek vybrala Iva Marková

Setkání učitelů nedělní školy v Brně

Setkání učitelů nedělní školy se konalo jako každý rok první sobotu v listopadu - tentokrát v Brně v prostorách Evangelické akademie. Zájemci mohli přijet již v pátek a využít ubytování v podkroví, kde sídlí internát EA. Letos byl o páteční program velký zájem, ubytovací kapacita byla bezezbytku naplněna. Sešlo se nás asi 15 a ještě se mezi námi proplétaly nějaké děti. Radka Včelná nás zasvětila do všech možných úskalí, které čekají na organizátory táborů, přífarských táborů, víkendovek apod. Diskutovali jsme o tom, zda a jaké vícedenní akce v průběhu roku ve sborech pořádné, jaká témata se nám osvědčila.

V sobotu se odehrávala hlavní část setkání. Úvodní pobožnost měla Jana Hofmanová. Poté se část učitelů, kteří si vybrali dílnu **Práce s věkovou skupinou 12 až 14 let**, odebrala za přednášejícím Pavlem Kaplanem. Ostatní ještě vyslechli přednášku M. Ryškové: **Skutky apoštolů**. A ještě před obědem se rozdělili do diskusních skupin, kde spolu s členkami poradního odboru pro děti diskutovali na téma: **Jak to u nás chodí, mám takový problém...** o radostech a strastech při práci s dětmi v NŠ v jednotlivých sborech. Tyto chvíle člověka povzbudí, uvědomí si, že i v jiných sborech mají nějaké starosti, které není třeba závidět. A naše strasti se

Ze života sborové knihovny

Na úvod několik otázek: Věděli jste, že máme sborovou knihovnu? Věděli jste, že si můžete půjčit ze sborové knihovny knihu? Víte, jaké knihy je možné si ve sboru půjčit? Víte, koho oslovit, abyste si mohli knížku vypůjčit? Jakou knihu byste si rádi půjčili?

zdají být rázem o něco menší. Nad bažetami a buchtami a dalším občerstvením bylo zase možno setkat se s přáteli a známými, sdílet, co se za rok událo, navzájem se povzbudit. Naplnit nejen žaludky, ale také zahnat hlad po milém setkání, načerpat inspiraci.

Po obědě se každý odebral na svoji dílnu: **Ochutnávka bibliodramatu** (Mireia Ryšková), **Jak nevyhořet, aneb duševní hygiena** (Jitka Crhová), **Začátečníci v NŠ** (Eva Šormová), **Zpracování vybrané hodiny z katechetické příručky** (Lenka Ridzoňová), pokračovala také přednáška Pavla Kaplan. V 15:00 jsme se zase všichni dohromady sešli ke společnému zakončení. Dvě brněnské mládežnice nás naučily dvě písně z připravovaného nového zpěvníku.

Sobotní deštivý den byl naplněn, v Markově autě sdílíme pocity. Paní Ryšková zklamala, přednáška byla letos dost zdoluhavá, taky teoretický úvod v dílně o bibliodramatu mohl být kratší ve prospěch názorné ukázky. Ostatní byli spokojeni.

Jsem ráda, že jsme se v šesti vydali načerpat nové podněty pro další práci. Je dobře, že tato setkání církev pořádá, že olomoucké staršovstvo učitele podporuje. Má to smysl.

Adéla Gabrielová

A nyní odpovědi: Sbor má ve své knihovně knihy teologické, pedagogické, psychologické i knihy pro děti. Pokud si chcete vypůjčit knihu, oslovte prosím Martu Palatý, která je nyní touto službou pověřena. Knihy jsou teď umístěny částečně ve skřínce u okna ve vel-

kém sále a částečně ve sborové kanceláři. Existuje dokonce seznam knih, které je možné zapůjčit. Trochu krkolomné, že?

V současné době staršovstvo, respektive technická komise, řeší celkovou koncepci spodních sálů. Součástí je i otázka, kam umístit sborové knihy, zda vybudovat knihovnu novou, zda využít stávajících skříní atp.

Je však vůbec nutné sborovou knihovnu vydržovat? Nezabírá ve sboru zbytečně místo? Není již přežitkem? Čte ještě někdo knihy? Nestačí elektronické verze? Ledacos se přece dá stáhnout z internetu...

Ano, myslíme si, že je žádoucí mít sborovou knihovnu. Cítíme povinnost udržovat dědictví do knih vepsané. Je dobré číst knihy. Potřebujeme mít v knihovně teologické knihy pro faráře, výpomocné kazatele, katechetické knihy pro učitele nedělní školy, pedagogické knihy pro rodiče, knihy s křesťanským poselstvím pro všechny věkové kategorie...

Uvědomili jsme si, že je nutné zjistit a rozhodnout, jaké knihy chceme v knihovně mít, jaké už ne. Promyslíme, jakým způsobem informovat členy sboru o zajímavých knihách, které v knihovně již máme, které za přečtení stojí. Rádi bychom knihovnu pravidelně rozšiřovali i o nové přírůstky.

Než bude rozhodnuto, kam sborové knihy v dolních sálech umístíme, rádi bychom rozpoutali o knihách diskusi mezi členy sboru. Budeme rádi, když nám napíšete: Co pro vás knihy znamenají, jakou knihu jste naposledy četli, jakou knihu byste doporučili k přečtení, která kniha vám zasáhla do života? Nebráníme se také hlasům kritickým. Přivítáme vaše návrhy na režim půjčování. Rádi bychom znali také vaši odpověď na poslední otázku z prvního odstavce.

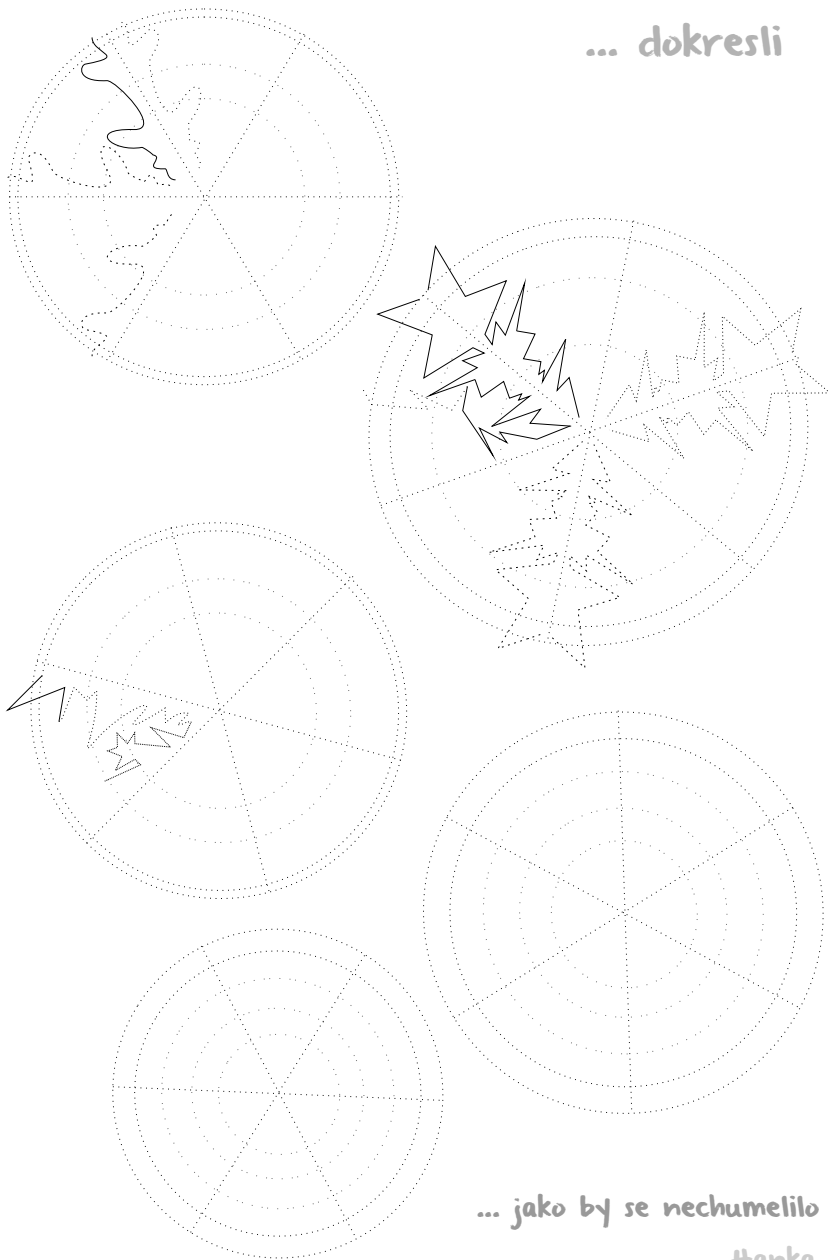
Přidám jeden nápad do diskuse: Spoustu úžasných knih máme mnozí doma ve svých knihovničkách. Knihu jsme si koupili, nebo nám ji někdo daroval. Přečetli jsme ji a nyní leží v polici. Možná se k ní občas vrátíme.

Nechceme se jí zbavit. Ale nevdalo by nám, možná bychom i byli rádi, kdyby si ji přečetl také někdo jiný ze sboru. Napadlo mě vytvořit seznam knih v takových domácích „depozitářích“. Ušetříme místo v kostele a přitom rozšíříme seznam zajímavých knih k půjčení. Co vy nato? Přidáte se? Nebo vás napadlo něco jiného?

Adéla Gabrielová

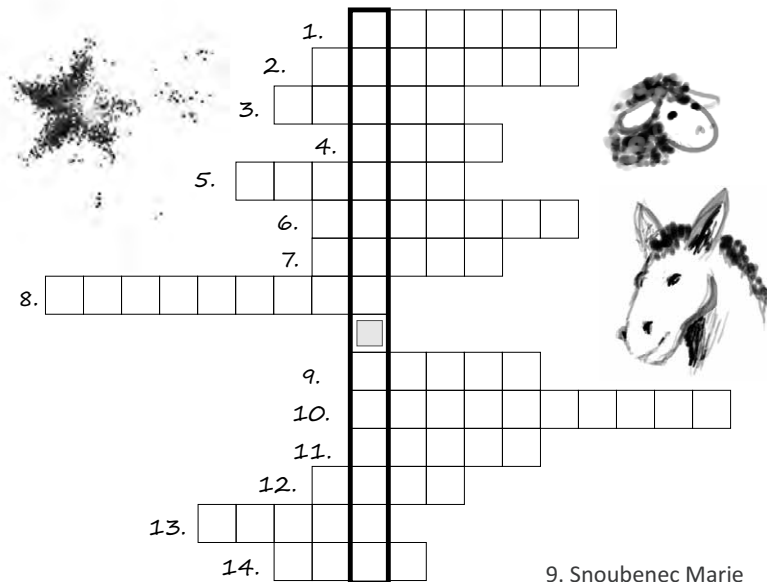
... dokresli

... jako by se nechumelilo ...

#anka

VÁNOČNÍ KŘÍŽOVKA nejen PRO DĚTI

- 1. Ježíš žil ve městě
- 2. Kdo se přišel poklonit?
- 3. Matka Ježíše
- 4. Zvíře, které doprovázelo Josefa s Marií
- 5. Co přivedlo mudrce do Betléma?
- 6. Král, který se bál o svůj trůn, a tak nechal povraždit všechny malé chlapce
- 7. ... Marii zvěstoval narození Ježíše.
- 8. Prominutí viny, chyby
- 9. Snoubenec Marie
- 10. Radostná zpráva
- 11. Starozákonní kniha uprostřed Bible
- 12. Ježíš proměnil vodu ve
- 13. Kdo zradil Ježíše
- 14. Konec modlitby, „tak se staň“

Tajenka: *Vánoce jsou křesťanský svátek, který oslavuje*

... šťastné a veselé ... Anežka #anka

Ostravské listopadání 2018

Famí sbor ČCE Ostrava ve spolupráci s Moravskoslezským SEMem a SOMem Moravskoslezského seniorátu zorganizoval tradiční hudební minifestival **Ostravské listopadání**, který se uskutečnil druhý víkend v listopadu, tj. od 9. do 11. listopadu 2018. Byl to již 26. ročník, jehož konání podpořily

finančně mimo jiné také městský obvod Moravská Ostrava a Přívoz.

V pátek večer vystoupili v sále Třanovského **Lubomír Holzer** (profesionální muzikoterapeut, učitel a slovanský šaman – tak mu říkají postižené děti, se kterými pracuje), a improvizací divadlo nazvané **Intro v Třaňáku**, seskupení **All Imp**.

Festivalový program pokračoval v sobotu odpoledne a večer v klubu Parník a vystoupily kapely **Adam Bubík Acoustic**, **Hrozen**, **Divine Attraction Acoustic Set** a **Mangy Lions** (ex Archa „N“ / Moby Dick).

V sobotu dopoledne se konala **hudební dílna** vedená celocírkevním kantorem Ladislavem Moravetzem, během které jsme nacvičovali písně a doprovod na nedělní bohoslužby. Ty se konaly v neděli v 10 hod. v Evangelickém Kristově kostele díky vstřícnosti Farního sboru Slezké církve evangelické av., která

9. - 11. listopadu 2018
26. ročník
Ostravské Listopadání
minifestival nejen křesťanských hudebníků

Program

Pátek 19:00 Lubomír Holzer 20:15 All Imp (improvizační divadlo) 21:30 Workshop (L. Holzer)	Sobota 9:30 Hudební dílna (vede Ladislav Moravetz) hudební bloky: 14:00 Adam Bubík Duet 15:30 Hrozen 17:00 Divine Attraction Acoustic Set 20:00 Mangy Lions (ex Archa "N" / Moby Dick)	Neděle 10:00 Hudební bohoslužby s večerí Páně (kostel) 12:30 poradna mládeže (SOM) 13:30 členská schůze M-SEM
--	---	---

Cena
200 Kč přihlášení
150 Kč přihlášení členové SEM ČR
250 Kč nepřihlášení
100 Kč částečná účast

Přihlašování (do 7. 11. 2017)
listopadani.evangnet.cz

S sebou
Spacák, karimatku, hudební nástroj

Bližší info
Benjamin Groll, 734 241 893
benjamin.groll@gmail.com

POŘÁDÁ FAMÍ SBOR ČCE OSTRAVA A MORAVSKOSLEZSKÝ SEM
za finanční podpory městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz

OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PŘÍVOZ

nám umožnila mít bohoslužby v pozdější hodiny než obvykle. Kázal šumperský farář Jakub Pavlůs.

Mezi účastníky tohoto minifestivalu nechyběli mládežníci z našeho olomouckého sboru.

Mládež ze seniorátu se pak ještě v neděli sešla na výroční poradě mládeže.

listopadani.evangnet.cz

K Vyjádření synodní rady k Istanbulské úmluvě, aneb proč jsem rád, že jsem členem naší církve

S rostoucím znechucením sleduji rozvášněnou debatu o tzv. Istanbulské úmluvě (plným názvem **Úmluva Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí**) od chvíle, kdy vzbudila větší pozornost v našich luzích a hájích, tedy zhruba od června 2018. Tehdy se představitelé sedmi křesťanských církví společným dopisem obrátili na poslance našeho Parlamentu, aby úmluvu neratifikovali (Úmluva sama byla vyhlášena na jaře 2011, od té doby ji podepsala celá Evropa kromě Ruska, Běloruska, Kosova a Ázerbajdžánu, dokonce jako první ji podepsalo Turecko, ratifikovaly ji dodnes všechny podepsané státy kromě Irska, Velké Británie, Česka, Slovenska, Maďarska, Bulharska, Litvy, Lotyšska, Ukrajiny, Moldávie, Lichtenštejska a Arménie). Další kolo debaty o úmluvě se rozhořelo znovu po známém svatováclavském kázání Petra Piňhy v katedrále sv. Víta.

Přečetl jsem si celý text úmluvy (není dlouhý a je k dispozici v češtině na <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=0900001680462471>), abych se dozvěděl, kde našli její odpůrci, že staví muže proti ženám, že zavádí „genderovou ideologii“ a ruší tradiční pořádky, na kterých evropská kultura stojí. Hlavu si můžu ukrotit, nenašel jsem to.

Nakonec jsem usoudil, že kámen úrazu zřejmě spočívá ve formulaci v Kapitole III – Prevence, Článek 12 – Obecné závazky, kde se v bodě 1 praví: **Strany podniknou nezbytná opatření pro podporu sociálních a kulturních vzorců chování žen a mužů s cílem vymýtit předsudky, zvy-**

ky, tradice... zde se zřejmě tradicionalistům podlijí oči krví, což jim znemožní dočíst zbytek věty: ...a další praktiky, jež jsou založeny na předpokladu podřízenosti ženy anebo na stereotypním pojmání rolí žen a mužů.

Nemohu si pomoci, o nadvládě sexuálních menšin nad většinou, o zakazování folklórních tradic, ani o podřizování se „genderové ideologii“ tam nečtu nic, zato se dočítám o ochraně proti týrání různého druhu, o genderové podmíněnosti tohoto týrání (o tom svědčí statistiky – věděli jste, že pachatelé domácího násilí jsou v 95 % případů muži a jen asi v 5 % případů ženy? A že nějakou formu násilí ve svém životě zažilo 32 až 38 % českých žen?), o potřebě prevence i o důležitosti následné péče. Opravdu si myslím, že tyranizování do naší společnosti nepatří a pokud jsou uvedena čísla platná (jsou z letos vydané publikace Úřadu vlády ČR, k přečtení na https://www.csz.cz/userfiles/istanbul/Brozura_Umluva_proti_nasili_na_zenach_FAQ.pdf), je to i v naší zdánlivě pohodové společnosti problém závažný.

Celá úmluva je motivována snahou zamezit domácímu násilí a má deklarativní charakter. Nepředepisuje tedy smluvním stranám, co konkrétně mají jak přesně stíhat, specifikuje problém a vytyčuje pouze směr nápravy a to dosti velkoryse a s ohledem na prevenci i následnou péči o oběti i pachatele (pan Piňha v péči o pachatele hned prorocky vidí vyhlazovací koncentráky :-). Slovník úmluvy je dosti uměřený, často používá sousloví „tam, kde je to vhodné“, nebo „nezbytná opatření“. Občas používá i pojem „gender“ ve smyslu sociální role, nebo-li

„to, co o tobě společnost předpokládá, jestliže jsi žena, nebo jestliže jsi muž, aniž by tě osobně znala“ nebo „genderový stereotyp“ (většinou sdílené zobecňující charakteristiky jako „chlapi nepláčou“, „ženy jsou horší řidičky“). V debatě s přáteli jsem se setkal s obavou, že v dnešní době všudypřítomně prosakující tzv. genderová ideologie se snaží o jakousi nivelizaci, zestejnění a tedy popření přirozených biologických rozdílů mezi pohlavími a že Istanbulská úmluva takovéto ideologii může otevřít bránu. Možná neumím číst mezi řádky, ale v textech rozebírajících genderovou problematiku jsem se dosud nesetkal s popíráním lidské biologie, spíše s analýzou společensky ukotvených předsudků, týkajících se mužů, žen a různých sexuálních menšin.

Jsem si vědom určitých omezení (tedy především, že sám nemám patent na rozum) a nemohu nikomu brát jeho obavy. Každý máme právo domýšlet věci po svém. Když však otevřu Bibli a vzpomenu si na Ježíše a jeho slova, vytane mi především, že nabádal k odvaze, nikoli ke strachu. Vzpomenu si na br. faráře Nohavicu, který učil pozitivnímu předporozumění, nikoli malování čertů na zeď.

Nesmírně jsem se proto zaradoval, když jsem se dočetl, že naše Synodní rada vydala krátké stručné prohlášení, které jasnými slovy tuto vyeskalovanou debatu odmítá a staví se (jak já to aspoň vidím) na stranu střízlivého rozumu. Jsem vděčný Bohu za naše církevní společenství a opět mám pocit, že jsem tu správně.

Jiří K. Jurečka

Stanovisko naší církve je možné si přečíst např. na <https://www.e-cirkev.cz/clanek/6386-Vyjadreni-synodni-rady-k-Istanbulske-umluve/index.htm>

Pro ty, kdo mají ztížený přístup k internetu, uvádíme plné znění:

Přinášíme stanovisko synodní rady Českobratrské církve evangelické k diskuzi o Úmluvě Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí (o tzv. Istanbulské úmluvě).

Znepokojuje nás, že parlamentem připravovaná ratifikace Istanbulské úmluvy vyvolala ve společnosti vypjatou a věčně nepřiměřenou diskuzi.

Považujeme za potřebné vyjadřovat se jasně a zřetelně k důležitým otázkám veřejného života. Nepřipojili jsme se ke kategorickým soudům zaznívajícím od představitelů některých církví. Nesouhlasíme s tím, že úmluva, která má zakotvit mezinárodní standard ochrany před různými

formami násilí, je rafinovaným pokusem vnést do našeho právního řádu pochybná ideologická měřítka.

O ratifikaci úmluvy rozhodnou volení zástupci, a to svobodně a podle svého nejlepšího svědomí. Věříme, že střízlivě posoudí, zda mohou z dobrého úmyslu vyplývat nějaká rizika a nebezpečí pro svobodnou společnost a právní stát.

Respektujeme, že na Istanbulskou úmluvu mohou mít křesťané různé pohledy. Osobně jsme toho názoru, že by se ČR měla přihlásit ke státům, které se nesmiřují s různými formami zneužití moci a smlouvu již ratifikovaly.

30. 10. 2018, 12:10

Adventní burza 2018

se bude v našem sboru konat po první tři adventní neděle

2. prosince

9. prosince

16. prosince

vždy od 10 hodin po bohoslužbách.

Výtěžek bude opět věnován partnerské Diakonii Rýmařov.

Výstava Reformace v Českých zemích

Dvojjazyčná výstava sestává z deseti bohatě ilustrovaných bannerů, vztahujících se k následujícím tématům: **Jan Hus, Husité, Evangelické proudy v 16. století, Jan Hus a Martin Luther, Čeští bratři, Luterská centra, Náboženská rozmanitost na Moravě, Protireformace, Od Tolerančního patentu 1781 k založení republiky 1918, Protestantismus ve 20. století a dnes.**

Otevírací hodiny: Neděle: 10.00 -12.00 hod. nebo podle tel. domluvy

Kontakt: tel. 728 289 354

výstava potrvá **do 16. 12. 2018.**

Místo: Kostel Českobratrské církve evangelické v Olomouci Blahoslavova 1

Výstava Německého kulturního fóra střední a východní Evropy.

(PŘED)VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

Ve čtvrtek 20. prosince 2018 v 11 hodin
v koncertním sále Konzervatoře EA,
Wurmova 13, Olomouc.

Téma:
Vánoce

*Všechny srdečně
zveme*

FARNÍ SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE
EVANGELICKÉ V OLOMOUCI VÁS ZVE NA

Vánoční bohoslužby

V SOBOTU 22. PROSINCE 2018

V 15 HODIN

V Domově Diakonie v Dolní Moravici
kážat bude farář Jan Lukáš

Vánoční hru podle Pavla Juna

TIK – TAK – TIK – úběžník

Pásmo pohledů na čas, který je nám dán

zahrají děti z nedělní školy

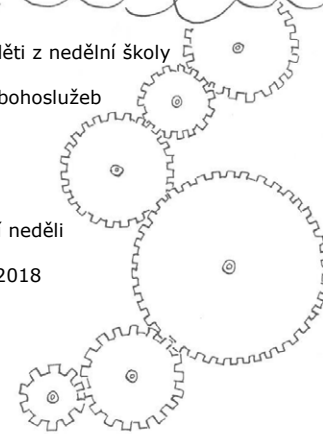
v rámci bohoslužeb

od 9:00

čtvrťou

adventní neděli

23. 12. 2018

Výročí - kultura - historie

VÁNOCE

*Vánoce jsou maják svítící
otevřená kniha vzpomínek
zažloutlé fotografie, ladící
s radostnými starostmi maminek*

*Domů se vracíme rádi
po hodinách, dnech či po letech
byť zadýcháni, vždy tajíme dech
a cítíme se opět mladí*

*Pak obklopeni tichým štěstím
potlačujeme slzy pokání
ten hřejivý projev daru lásky
nám něžně hladí vrásky*

*Náhle Betlémskou oblohu
protne hvězdný paprsek až k nám
a navzdory všem tmám
přinese zprávu o Bohu*

*Ta vůně splněných nadějí
ten čas, který je nad ději
ten chleba, který se nepřeje
je zázrak pravé jistoty
jenž nade vším se ční
v něm Bůh se mění v já a ty
laskavý čase vánoční*

Pavel Janošik

Akce KEA Olomouc v prosinci 2018

4. prosince
2018, 18.00 hod.,
Koncertní sál
Konzervatoře EA
Interní koncert

Účinkují:
studenti a pedagogové KEA,

5. prosince 2018, 16.00
hod.,
Dominikánský kostel, Slovenská 14,
Olomouc

Adventní koncert

Účinkují:
studenti a pedagogové KEA

11. prosince 2018, 17.00 hod.,
Koncertní sál KEA, Wurmova 13,
Olomouc
Adventní kytarový koncert

Účinkují:
studenti KEA, Církevní konzervatoře
z Bratislavy
a žáci ZUŠ Žerotín

12. prosince 2018, 18.00 hod., Kostel
ČCE, Blahoslavova 1, Olomouc

**Abonmá - B I
„Dobry večer s hudbou -
adventně“**

Účinkují:
studenti
a pedagogové KEA

Konzervatoř Evangelické akademie

Člen Mezinárodní asociace pro hymnologii, Graz (IAH)
Člen Společnosti pro duchovní hudbu, Praha (SDH)
Wurmova č. 13, 772 00 Olomouc, tel., fax: 585 208 583

více informací na <http://konzervatorolomouc-kea.cz/>

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

posel
2018-XIX. ročník

Redakční kruh:

Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Laco Švec, Amos Děkaník a Ivana Jenišťová.

Email: Jana.Vrajova@seznam.cz

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 11. 2018

Vyšlo: 2. 12. 2018

Uzávěrka příštího čísla: 15. 12. 2018

<http://www.olomouc.evangnet.cz>

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz